

ARCHA

5
2007

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Bumerang v čase • Letní leštění klik • Putování • Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže v Táboře • Jamboree: nové zkušenosti, přátelé, šátky i příležitosti • Léto na brontosauři způsob • Tábor malých archeologů • Léto je za námi • Izraelská mládež navštívila jižní Čechy • „Kam kráčíš, Ymko?“ znělo Podkarpatskou Rusí • Seznamte se: Koala o. s. • Ze Zámečku je puberták • Kurzy v Německu • Hnutí GO! slaví 10 let • Čeští pathfinderi na Camporee • Táborové perpetuum foglarovců • Tomíci tábořili i v zahraničí • NejsemOut

Fotogalerie Archy

*Foto Martin Kříž, Zeměpisná společnost Morava,
Chaloupky, středisko pro vzdělávání v přírodě*

Bumerang v čase

úvodem

„Jednou se ti to všechno vrátí,“ říkal mi táta, když jsem vzteky rozbila dveře od pokoje. Když mi podepisoval poznámku v žákovské, když mě přivedl porybný, když jsem provedla něco špatného. Stejnou větu používal i v jiném případě. To když jsme chodili po horách a já remcala, že mě to nebaví. Když jsem na kole šlapala do kopců a přes ubulené oči neviděla na cestu. Když mě učil, co je správné, a já si myslala, že to není vůbec nic důležitého, natož něco moudrého a poučného. Dnes miluji pohled z výšky, utíkám od starostí šlapat na kolo a každé prázdniny s láskou provádím (na první pohled nesmyslné) věci, které mě naučil táta...

Prázdniny začaly houbovou sezónou. Od rána vykračujeme po lese, marně učím Vojtu písmeno „r“ na slově *borrrrovák*. Máme jich plné náruče. Pravda, máme taky plné ruce klacků a klacíků, sbíráme i maliny, ostružiny, dokonce jsme objevili golfový míček. Na terase dřevěné chatky voní les, slyším šumět peřejky a připravujeme pádlo, vestu a starou loď s oprýskaným obrázkem mloka. Na řece se člověk cítí svobodně,

potkává většinou stejně naladěné nadšence a nikde mu nesvítí červená. Jenže Vojtu to moc nebaví, takže předvádíme široké vodácké veřejnosti rodinné „cvaknutí se“. Naštvaný plave sám na břeh a stáčí u toho nadávat. Na studenou vodu v puse, na vestu, která je k ničemu, protože tu loď musel stejně podplavat. „Nebul, jednou se ti to vrátí,“ chlácholím mokrého blondáka.

Na zahradě nám stojí zelený stan. Staré, dobré áčko, které našli sousedi na půdě a neměli to srdce ho vyhodit. Přineseme židle, z prostěradla je opona a divadlo může začít. Pět malých dětí sedí tiše jako pěna a poslouchá kašpárka. Chlapík s rolničkama vypráví o zlém čaroději a hodném broučkovi. Děti tleskají, překřikují se v odpovědích na otázku, kam se schovala princezna. Za odměnu na ně v zahradě čeká poklad. Tiše se usmívám. To nad vzpomínkou, jak já hledala svou první truhlu zlata. Co na tom, že bylo čokoládové.

K letním radostem patří i koupání. Nejsem právě zastáncem modrých děr v zahradě, takže se vlečeme ke splavu. Je to cesta delší, horší a koupání špinavě-

ší. Jenomže tady můžeme házet kamenem žabky, nechat si záda prohmatat proudem vody. Vidět bílou pěnu a najít teplou tůňku. Svačina po takovém koupání chutná prostě jinak. Hladoví jako vlci hltáme chleba, se kterým se chodilo dříve na pařezy. Jako malá holka jsem měla takový krajíc na celý den.

Dneska lepím rozbitý hrneček. Nevydržel nápor malého vzteklouna. Některé vlastnosti jsou prostě přenášeny z generace na generaci. Nevím, zda si náš syn někdy vzpomene na chraplavé *rrrr*, které volal v lese při každém nálezu *prrrrašivky*. Nevím, zda má někde uloženou informaci o studené vodě v loďi. Možná už někam zandal i zbytek svého pokladu.

Věřím však, že děti nezapomínají. Jednou mi možná dá pusku za to, že umí pořádně plavat. Vzpomene si na jedny prázdniny, kdy pomaloval novou stěnu a já tiše polykala slzy. Kdy spadnul z kola, protože zapomněl šlapat. Pokud však vyrazí se svými dětmi v létě ven a namaže jim velký kus chleba, budu spokojená. Práce, úsilí a dřina, kterou dáváme svým dětem doma, na táborech, v oddílu a při jakékoliv činnosti, to vše se nám jednou vrátí. Záleží jen na nás, co nám bumerang času přinese...

Marie Molková – Hromča
molkova@novinar.cz
ilustrační foto Radka Páleníková

Letní leštění klik

Z črtdm

Nadpis možná malinko shazuje práci, kterou vykonala skupina Stát při představenstvu České rady dětí a mládeže (CRDM) v létě letošního roku. Oč frivolejší nadpis, o to byla ale snad serióznější práce, kterou jsme na tomhle poli udělali. Mezi tábory, junáckým jamboree a rozličným cestováním jsme se scházeli s politiky, úředníky či zástupci lidu. Proč? Zkusím to stručně nastínit.

Ministra – šéfa Legislativní rady vlády **Cyrila Svobodu** jsme navštívili a ptali se – na

Občanský zákoník a připravované změny spolkového práva Ministr se domnívá, že věc není žhavá, že změny nastanou v horizontu několika let a že bude čas se k nim vyjádřit. Připomeňme, že některé navrhované změny přímo zasahovaly do kompetencí spolků, do jejich struktury i do takových nuancí, jak často se má kupříkladu scházet nejvyšší orgán. Pro mnohé spolky by bylo fatální i nedílné propojení odpovědnosti finanční kupříkladu hlavního a pobočného spolku (tzv. matky a dcery). Myslím, že situace, kdy by chtěl zákonodárce natvrdo ukotvit povinnost spolkových ústředí hradit veškeré učiněné závazky nižších článků (a naopak) je pro mnohé těžko akceptovatelná.

Příležitost o. s. – občanské sdružení – v názvech spolků Cyril Svoboda hájí vládní postoj,

který navrhuje tento příležitost zachovat, resp. stanovuje lhůtu, do které mají být všechny názvy sdružení v tomto smyslu změněny. Pana ministra jsme upozornili na fakt, že to může vyvolat potřebu nových registrací a sdělili jsme mu naši obavu z jisté svévole úředníků příslušného úseku ministerstva vnitra, resp. nežádoucích zásahů do spolkových stanov.

Dotkli jsme se i problematiky nevídané decentralizace dotací Ministr osobně takový návrh neprosazuje a nepodporuje, hovořili jsme i o problému dobrovolné práce v našich sdruženích, na

kterou příslušný zákon nepamatuje.

Postupně jsme navštívili hejtmany Plzeňského kraje **Petra Zimmermana**, Libereckého kraje **Petra Skokana** a konečně jihočeského prvního muže **Jana Zahradníka**. Za jmenovanými pány jsme jeli zejména proto, abychom se po dvou letech dotázali na postoj k centrálnímu rozdělování financí na aktivity dětí a mládeže. Česká rada dětí a mládeže již řadu let principiálně trvá na tom, že současný systém „rozumného centralismu“, kdy hlavní objem prostředků rozděluje grantovým řízením školské ministerstvo, je vhodný, osvědčený a spravedlivý. Rádi konstatujeme, že ani jeden z oslovených pánů hejtmánů neměl s naším přístupem problém a že pro něj vyslovovali poměrně vysokou míru pochopení, jakkoliv si obecně přejí, aby přes kraje proudilo peněz více. Požádali jsme hejtmany, aby po stranické linii (všichni jsou členy vládní ODS) apelovali na své kolegy ve věci nebyvalé legislativní smrště, která poněkud drtivě dopadá na naše spolky (zákon o odpadech a latríny, čističky na tábořištích etc). Pánové podporu přislíbili, hejtmán Zimmerman nás navíc vybidl, abychom, pokud cítíme, že nesmyslností a byrokracií přibývá, prchli setrvale do lesů, přešli do ilegality. Ano, to by jistě bylo řešení – otázka je, zda k tomu zís-

Zleva Tomáš Novotný, Miroslav Kalousek a Pavel Trantina

káme všechna potřebná povolení, chce se napsat s úsměvem.

Prozatím posledním jednáním bylo srpnové setkání s ministrem financí České republiky **Miroslavem Kalousekem**. Jaká byla projednávaná témata?

Výše prostředků na spolky pro rok 2008

Pan ministr konstatoval, že vzdor všem navrhovaným krácením nedošlo v rozpočtu ministerstva školství proti výši roku 2006 ke škrtům. Je plně v kompetenci vedení MŠMT, jak prostředky navrhne, jak naplní jednotlivé subkapitoly v rámci svého rozpočtu. Jsme tedy v dobré víře...

Centralizace vs. decentralizace

Ministr přislíbil a modrou tužkou si zapsal na bílý papír, že nebude navrhopvat v rozpočtovém určení daní jakýkoliv přesun dotačních prostředků MŠMT z centra na kraje.

Prostředky na obnovu objektů po SSM

Po úvodním poměrně kategorickým odmítnutí (myšleném s jistou mírou nadsázky) pan ministr při-

slíbil, že bude hledat alespoň dílčí řešení tohoto problému.

Danění členských příspěvků

Ministr Kalousek potvrdil, že tento nesmyslný návrh opravdu existoval, dodal ale, že nezískal podporu a v současném návrhu zákonných úprav nebude.

Prostředky na obnovu „velkého domu“ na Senovážném

Podpořili jsme iniciativu paní náměstkyně ministryně školství Evy Bartoňové, aby byla vyčleněna částka na rekonstrukci domu ve výši cca 92 milionů korun. Ministr Kalousek nevidí ve věci problému, bránit jí nebude, upozornil však, že opět půjde pouze o prostředky přidělené MŠMT.

Podvojně účetnictví

Ministr financí učinil přítomným podrobný výklad o tom, že již současná úprava, jmenovitě zjednodušená daňová evidence, je pro spolky našeho typu dostačující, ba dokonce jednodušší než už dnes ze zákona neexistující jednoduché účetnictví. Přátelsky nás přítom nabádal, abychom se jí drželi a vyhnuli se případným postihům při možných kontrolách.

Nabídl nám edukativce (rozuměj: vzdělavatele v příslušné věci), který nám pomůže do problematiky vniknout tak, aby nebylo pochyb a dohadů.

Musím konstatovat, že jednání bylo svízňé a věčné a že jsme odcházeli vcelku spokojeni...

V září nás čeká (věřme) přijetí ministerským předsedou Mirkem Topolánkem a návštěva hejtmana Moravskoslezského kraje Evžena Tošenovského.

Děkuji svým kolegům z pracovní skupiny Josefu Výprachtickému, Aleši Sedláčkovi, Pavlu Trantínovi, Jiřímu Zajícovi a Tomáši Kroupovi za nemalý čas a nemalé úsilí, které práci dávají, stejně tak díky novému místopředsedovi národní rady Ondrovi Šejtkovi, který libereckého hejtmana navštívil se mnou. Děkuji Jiřímu Homolkovi, místopředsedovi Asociace TOM, za zprostředkování schůzky s ministrem financí.

*Tomáš Novotný
za pracovní skupinu Stát
při představenstvu ČRD*

Výstavou fotografií vyvrcholil projekt Putování, který se uskutečnil v rámci kampaně na podporu lidských práv „Každý jsme jiný, všichni rovnoprávní“.

PUTOVÁNÍ

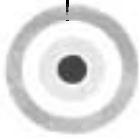
Děti z Arménie, Ukrajiny, Čečenska a Ingušska obešly spolu s pěti vedoucími v červenci čtyři české letní tábory. Bylo jich deset a při putování si hrály, povídaly a fotografovaly. Co spolu během týdne všichni zažili, ukazují autentické snímky pořizené dětmi a dokumentární fotografie od studentů Fakulty sociálních věd UK v Praze Štěpána Kačeny a Petra Horkého.

České děti své kamarády z jiných zemí jeden nebo dva dny na svých táborech hostily, ukázaly jim běžný táborový den a zapojily je do táborových programů. Vedoucí malých „poutníků“ s sebou na oplátku přivezli do táborů program na téma uprchlictví a lidská práva.

Výstava fotografií, na kterou vás srdečně zveme, probíhá od 7. září. do 8. října 2007 ve foyer Domu OSN v Praze 5, na náměstí Kinských 6.

Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže v Táboře

naše téma

Ve dnech 13. až 19. srpna 2007 hostilo jihočeské město Tábor již čtvrté Celostátní setkání mládeže (CSM). Na 6000 mladých účastníků z celé České republiky prožilo týden plný setkávání, přednášek, koncertů a bohatého duchovního programu. Již od pondělního poledne zaplňovaly město Tábor a poutní místo Klokoaty stovky účastníků CSM. Přivezly je sem zvláštní vlaky, vypravené Českými drahami. Poté byli všichni nasměrováni pořadateli do ubytovacích zařízení po celém městě Táboře a Sezimově Ústí.

Program celého týdne byl vytvořen tak, aby si sami účastníci mohli podle svého zájmu vybrat z pestré nabídky připravených přednášek a koncertů.

Dopoledne bylo věnováno katechezím – osobním svědectvím a zamyšlením českých a moravských biskupů. Odpolední program nabízel možnost výběru ze 200 přednášek, které si pro účastníky připravilo více než 140 přednášejících. Nechyběli mezi nimi ani již předem avizovaní psycholog prof. Jaro Krivohlavý nebo ústavní soudce JUDr. Miloš Vybírný. Setkání se známými osobnostmi se u mladých setkalo s velkým ohlasem – mnohdy pro velký zájem účastníků nestačily ani připravené prostory. Přestože byla probírána často odborná témata, většina účastníků se shodla na vysoké úrovni těchto přednášek a ocenila způsob jejich podání právě mladým lidem.

Táborský týden byl naplněn též více než třiceti koncerty, odehrávanými se nejen na různých stadiích ve městě, ale i na Klokootech a v Sezimově Ústí. Byl dán prostor i začínajícím hudebním skupinám, hrajícím písně s křesťanskou tematikou. Koncertním vrcholem celého setkání pak byl

střeďní benefiční Koncert pro Haiti. Moderátor Aleš Juchelka na pódiu postupně představil nejen protagonisty charitativní akce na pomoc nejchudší zemi západní polokoule, ale uvedl hlavně velkolepý koncert, na kterém vystoupili slovenský zpěvák Richard Čanaky a australsko-americká poprocková hvězda Rebecca St. James, držitelka prestižní ceny Grammy. Zpěvačka, známá nejen svými písněmi, ale též charitativní činností, si dokázala brzy získat české publikum. Výtěžek z tohoto benefičního koncertu, který k neděli 19. 8. činil 415 000 Kč, bude věnován na dostavbu školy ve vesničce Baie de Henne a na podporu dětí, zapojených na Haiti do programu *Adopce na dálku*.

Kromě přednášek a koncertů se mladí věnovali též sportu. Různé aktivity si pro ně připravili členové a příznivci sdružení Orel. Všech 12 sportovišť bylo po celou dobu plně využito. Velkou pozornost vzbudil též fotbalový zápas mezi kněžími a hudebníky (kdy kněží vyhráli 2:1) nebo mezi řeholními sestrami. Hojně byly také navštěvované výtvarné dílny, ve kterých si mohli účastníci vytvořit ozdoby z látky, papíru i z drátků, nebo si mohli vyzdobit svá trička různými výtvarnými technikami.

Součástí celého setkání byla též pomoc Tábora, spočívající v úklidu města pracovními skupinami nebo v návštěvě zařízení pracujících se seniory, s mládeží, s duševně i tělesně postiženými nebo s lidmi na okraji společnosti.

Program, přenášený denně TV NOE a Rádiem Proglas, byl

zakončen nedělní bohoslužbou celebrouvanou olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem. Ten na konci mše svaté vyslal do služby tři volentéry – mladé dobrovolníky, kteří následující rok svého života věnují službě druhým lidem.

Podle reakcí účastníků bylo Celostátní setkání mládeže v Táboře-Klokootech vydařené. Řada jich tu našla kromě poučení i nové kamarády a kamarádky. Mnozí označili toto setkání za nejkrásnější týden nejen svých letošních prázdnin, ale i svého života. Je důležité, aby těchto setkání, kde nepřevažuje komerční pojetí, bylo více, a aby tak byla stále nabízena alternativa k dosud propagovanému mnohdy konzumnímu stylu života mladé generace.

Radek Šoustal

Jamboree: nové zkušenosti, přátelé, šátky i příležitosti

Desetitisíce účastníků 21. světového skautského jamboree strávily téměř dva týdny v anglickém Essexu. S sebou domů si skauti odvezli kontakty na nové přátele ze všech koutů světa, spoustu dojmů a nezapomenutelných zážitků, skautských šátků, nášivek i krojů, které dostali od přátel ze všech světových stran a pocit spolutnosti ze setkání s více než 40 000 obdobně smýšlejícími mladými lidmi.

ČR reprezentovalo na jamboree 284 skautek a skautů. Vedoucí české výpravy Vojtěch Brouček ji hodnotí jako velmi úspěšnou: „Podařilo se nám dát dohromady partu mladých zapálených lidí, kteří dobře reprezentovali Českou republiku. Ať už svým chováním, představením skautských dovedností nebo tradic naší země. O českém vynálezu, podsadových stanech, vyšel ve zdejším tisku dokonce dlouhý článek s titulkem „Kouzlo zvané podsada.“

Při slavnostním ukončovacím ceremoniálu předali britští skauti štafetu jamboree pořadatelům ze Švédska, kde se celý skautský svět sejde za další čtyři roky. Také mezi nimi budou stovky českých skautek a skautů. Mnozí z těch, kdo se zúčastnili letošního setkání, si nenechají ujít příležitost pomáhat v létě 2011 v mezinárodním organizačním týmu. Jak ale hodnotí letošní 21. světové jamboree, které se konalo právě sto let po zahájení prvního skautského tábora?

„Užívala jsem si skvělý program, byli tu přátelští lidi, a hlavně spousta národností, kultur a jazyků kolem. Asi nejsilnější pocity ve mně zanechal ceremoniál vítání nového století skautingu 1. srpna ráno. Uvědomila jsem si ta předchozí i následující léta a zamyslela se nad tím, čeho všeho je možné pomocí skautingu dosáhnout. Na to dopoledne nikdy nezapomenu. Jsem ráda, že jsem součástí toho všeho a mohu mít přátele na celém světě.“

*Kristýna Kanderová,
16 let, Ostrava*

„Líbila se mi možnost zkusit si co nejvíc nových věcí, jako třeba jízdu na střední plachetnici, ochutnat cizokrajná jídla, vyrobila jsem si pěknou peněženku, u Holanďanů jsme tancovali v dřevácích, vyzkoušela jsem si mexické šaty a sombrero. Odvážím si spoustu výrobků, třeba právě holandské dřeváky, které jsem si vlastnoručně pomalovala, šátky vyměněné s Korejci, Němci a Malajci, kontakty na nové přátele z Velké Británie, USA, Japonska. Prima byly výměnné večere s Francouzi, Japonci, Italy a Němci. Jamboree je nezapomenutelný zážitek, budu si navždy pamatovat tu úžasnou atmosféru, když nás spojovala myšlenka skautingu.“

*Zuzana Červenková,
14 let, Radotín u Prahy*

„Celé jamboree byl jeden velký zážitek. Desetitisíce skautů

Britský princ William mezi skauty na Jamboree 2007 v Essexu

z celého světa shromážděny na několika kilometrech čtverečních, vzájemně se zdravící a smějící bez jakýchkoliv předsudků nebo nepřátelství. Skvělé bylo potápění i s výstrojí, stejně jako jízda na dvojplachetnici. Kdybych ale měla vybrat, co na mě nejvíc zapůsobilo, bylo by to vítání nového století skautingu 1. srpna ráno. Slavnostní obnovení skautského slibu, kdy každý sliboval ve svém jazyce, v nás všech umocnilo pocit sounáležitosti s ostatními, že děláme něco dobrého a nejsme na to sami. Slavnostní mše na mě potom zapůsobila tak, že jsem se usmívala po celý zbytek dne. A večerní koncert pro mír zakončil den, který byl tím nejlepším vstupem do druhého skautského století, jaký si kdo mohl přát.“

Sláva Doušková, 16 let, Brno

Zpracovala Anna Voňavková

Léto na brontosauří způsob

naše téma

Téměř tisíc mladých lidí pomáhalo přírodě i památkám po celé České republice na tradičních Brontosauřích táborech. Na těchto prázdninových akcích dobrovolníci trávili zpravidla čtrnáct dnů v novém kolektivu bez vymožeností moderní civilizace. Kromě užitečné dobrovolnické práce se mladí lidé zapojili i do bohatého zážitkového programu. Příkladem dobrovolnické akce, kterou pořádá Hnutí Brontosaurus, může být tábor s názvem „Tam nejezdí!“, který se konal u obce Šimanov na Vysočině. Účastníci pomáhali chránit přírodní hodnoty chráněného území Rašeliniště pod Trojanem.

„Ručním pokosením a tím, že se tráva odnese, dochází k obnově rašeliniště a k navrácení již téměř vymizelých druhů rostlin,“ vysvětluje význam práce Alena Blahová,

jedna z organizátorek akce. „V rámci zážitkového programu se účastníci přenesli do světa obyvatel rumunských hor. Vařili na ohni, měli možnost vyzkoušet si své schopnosti, vytrvalost a činnost, které nikdy nedělali, jako třeba lanové překážky. Byli nuceni spolehnout se sami na sebe a na své síly, znalosti a na nové přátele,“ dále přibližuje program Blahová.

Neutuchající zájem mladých lidí ukazuje, že brontosauří klasika má co nabídnout i dnešní generaci. „To, že mladí mohou udělat něco opravdu smysluplného a prospěšného, a zároveň prožít kus dobrodružství, romantiky a dobré zábavy v novém kolektivu, je přitažlivé pro mladé

stejně jako před třiceti lety, kdy tzv. Prázdniny s Brontosauřem začínaly,“ říká Hana Bártová, koordinátorka tohoto brontosauřního programu.

Tábory plní několik funkcí. Každoročně přispívají k zachování či obnově mnoha přírodně či historicky zajímavých lokalit. Mladým lidem tábory nabízí aktivní trávení volného času vedoucí ke skutečnému osobnostnímu rozvoji. A v neposlední řadě akce neformální cestou vychovávají účastníky k nekonzumnímu způsobu života a vztahu k přírodě.

Zážitkový program na akcích zahrnuje pestrou škálu činnosti, jako jsou zajímavé sporty, rukodělné činnosti, dobrodružné hry, vodní i vysokohorská turistika apod. Také práce může být v mnohém zajímavá, protože se díky ní můžete dostat do neprobadaných zákoutí naší přírody, vyzkoušet si práci na hradě či zámku, nebo zde dokonce po dobu akce bydlet.

Hana Bártová

Více na www.brontosaurus.cz

Tábor malých archeologů

V Čikovské doubravě se v srpnu uskutečnil tábor pro malé archeology. Že experimentální archeologie není jen doména dospělých dokázala třicítka dětí nejen z Vysočiny, ale i Pardubicka, Jižních a Středních Čech či Jižní Moravy. Z těchto míst se sjeli táborníci do stanového městečka u Čikova (Náměšť nad Oslavou, Velké Meziříčí), aby postupně probádali paleolit, neolit, období Keltů i Slovanů a raný středověk.

Experimentální archeologii nás provázel Milan Vokáč, zvaný Vokí, (archeolog Muzea Vysočiny Jihlava) a sám se nestačil divit, jak umí být i desetileté děti zapálené do výroby pravěkých a středověkých nástrojů. A co jsme společně stihli vytvořit? Z rostlin jsme nabarvili bavlněná trička, žlutou dala olše, třezalka, jasan a slupky od cibule, růžovou černý bez a modrou černé jeřabiny...

Pak už mohla začít klasická experimentální archeologie, to znamená výroba původních nástrojů denní potřeby pomocí tradičních surovin a postupů. Pravda, občas pazourek nahradil nůž a šlachu

provázek; uznali jsme, že své první zvíře děti nemusí lovit v deseti letech s oštěpem v ruce. Nicméně, z náletu mladých jasanů byly velice rychle vytvořeny tři desítky přes metr a půl dlouhých luků, z amfibolitových destiček jsme ostříli sekerky, z místní hlíny s příměsí grafitu jsme postavili keramickou pec a ze stejné hmoty vyráběli misticčky, popelnice, hrnečky a různá zvířátka včetně nejruznějších Venuší. Zkusili jsme činit a udit kůže, malovat na tělo, rýžovat v potoce stříbrnou rudu (galenit), postavit stav

a utkat si na něm společně rohož. A to jsme stihli i brigádu v lesní školce a celodenní výpravu nazvanou Stěhování národů. Mladí archeologové se už dnes těší na příští tábor a rádi by jeli na celých 14 dní.

Chaloupky, středisko pro vzdělávání v přírodě, které tábor připravilo, už dnes chystá archeovíkend pro zájemce z řad učitelů, oddílových vedoucích i veřejnosti, které proběhne na středisku v březnu příštího roku. Vždyť dozvědět se, jak žili lidé dříve, nám pomůže pochopit i náš dnešní život mezi hypermarkety. Až si říkáme, jestli odtržení od reality žijeme opravdu na táborech, z nichž se vracíme zpět do civilizace, nebo je to všechno naopak?

Martin Kříž – Martas,
náčelník náčelníků
Keltské osady 2007

Léto je za námi

Pomalou končí to právě léto, tedy prázdniny. A s nimi i tradiční vrchol celoroční činnosti v Pionýru – letní tábory. Nedílnou součástí léta, a táborů zvláště, jsou hry, nové zážitky i trocha té dobrodružné romantiky. Na pionýrských táborech ani letos nic z toho nechybělo, ale bylo zde ještě něco navíc. Díky letité tradici celotáborových her se všechno, co

k létu patří, propojuje v promyšleném výchovném programu. Tomu přispívá i nový projekt „Expedice léto“, jenž je utvářen přímo na jednotlivých táborech a při jejich přípravě. V jeho rámci totiž sdružení Pionýr vydává řadu celotáborových her, jež jsou zpracovány zkušenými vedoucími a prověřeny praxí. V podobě cenné inspirace od jiných kolektivů se pak autorům her jejich úsilí vrací zpět a pomáhá s tvorbou programu pro další ročníky táborů. Letos bylo v Pionýru pořádáno 402 táborů a letní volno si na nich zpestřilo 16 573 dětí, tedy přibližně 42 v průměru na jeden. Žádný tábor se ale neobejde bez kvalitního vedení, a tak na jejich průběh dohlíželo 5367 pracovníků, z toho 4036 nad 18 let. Jasným dokladem otevřenosti činnosti Pionýra je fakt, že byla na našich táborech i řada neregistrovaných dětí. Mnoho z nich se účastnilo díky prezentační kampani *Opravdu dobrý tábor* (www.dobrytabor.cz), do níž je zapojeno více než 200 pionýrských táborů. Jejím hlavním cílem je

informovat veřejnost o základních pravidlech, jimiž by se měl řídit každý pořadatel táborů. Upozornit rodiče, kteří hledají pro své děti tábor, na možná rizika a předat jim užitečné rady a zkušenosti. Druhým cílem je pak nabídnout jim volná místa na našich táborech, na nichž garantujeme dodržení všech těchto pravidel.

Jakub Kořínek
Foto Petr Halada

Izraelská mládež navštívila jižní Čechy

Do Čech zavítala skupina deseti mladých lidí z Izraele. Přijali pozvání českobudějovické formace zapojené do Programu pro mládež Cena vévody z Edinburghu. Budějovičtí studenti Izrael navštívili v prosinci loňského roku – a nyní zase na oplátku přivítali své hostitele v České republice.

Ve dnech 24. až 31. července přijeli izraelští studenti navštívit české přátele a strávili zde velmi zajímavý týden. Nejdříve si po příjezdu prohlédli Prahu. Kromě známých památek navštívili Židovské město a Židovské muzeum. Průvodkyní jim byly paní Eva Seemanová z Židovské obce a Lucie Kubelová s Barborou Jeslínkovou z Ceny vévody z Edinburghu. Potom se na zbytek svého pobytu přesunuli na jih Čech, kde se svými českými kolegy podnikli expedici v podobě třídního splutí Vltavy. Jeden z večerů na řece byl pojat jako prezentace izraelské kultury s ochutnávkou tradičních jídel. Hosté si také prohlédli

České Budějovice včetně exkurze v pivovaru Samson a navštívili zámek na Hluboké. „Jsme velmi rádi, že za námi naši izraelští přátelé přijeli a mohli jsme jim oplatit velmi vřelé přijetí. Doufáme, že se brzy do Izraele vrátíme,“ říká Vladimír Kojan, učitel dějepisu na českobudějovickém Gymnáziu J. V. Jirsíka, který za celou akci stojí.

Jedenáct studentů z Českých

Budějovic navštívilo Izrael v prosinci 2006. V rámci projektu *Zmizelí sousedé*, se s pomocí českého velvyslanectví setkali s 33 bývalými občany Československa, kteří přežili holocaust a po válce emigrovali do Izraele. Jejich výpovědi zapsali a některé nahráli. Čeští studenti podnikli v Izraeli také čtyřdenní expedici v Negevské poušti. Po celý jejich pobyt se o ně starali účastníci Izraelského Youth Award, mezinárodního Programu pro mládež, do něhož jsou studenti zapojeni a který v České republice funguje pod názvem Program pro mládež Cena vévody z Edinburghu.

Vojtěch Hledík

„Kam kráčíš, Ymko?“ znělo Podkarpatskou Rusí

Reportáž ze srpnového programového festivalu YMCA Ukrajina, kterého se zúčastnila i výprava YMCA z České republiky.

Naše YMCA před patnácti lety pomáhala obnovit ukrajinské ymkařské hnutí, po desetiletí zakázané komunistickým režimem.

Jaká je YMCA na Ukrajině dnes?

Turistické centrum i chudá horská vesnička, kde vedle hotelů, restaurací a obchodů se západním zbožím najdete rozpadající se chaloupky s „tureckými záchody“ anebo tradiční ukrajinský trh, kde se prodává všechno – od masa obsypaného mouchami přes oblečení až po svate obrázky. Taková je Verchovyna, utopená pod vysokými vrcholy Karpat. Rozpuplná jako celá Ukrajina. Možná právě proto ukrajinská YMCA vybrala Verchovynu jako dobré místo pro svůj druhý programový festival, tentokrát s mottem *Quo Vadis?* V zemi, která stále bojuje o svou křehkou demokracii a potýká se i s obrovským rozšířením nemoci AIDS, má YMCA nemalé problémy – ale i šance.

II Український міжнародний програмний фестиваль
LUGAN 2007, KYIV 2007, LUGAN 2007
II Ukrainian International Program Festival

Na nádraží v Ivano-Frankovsku vládne pro úterní odpoledne sice obvyklá, pro nenavyklého Středoevropana ale přece jen trochu „orientální“ atmosféra. Přes rušnou ulici pokrytou naftovým dýmem přebíhají cestující, kteří se proplétají mezi troubícími auty a razí si cestu. Každý hledá svou „maršrutku“, tedy některý z malých mikrobusů vyrovnaných v dlouhé řadě před nádražní budovou. Jeden z nich musí být i náš. Maršrutky jsou populárním dopravním prostředkem v zemích bývalého Sovětského svazu; nezdídko se jedná o stroje z 60. let minulého století. Podle západoevropských měřítek by to byly vraky, tady ale splňují nezastupí-

telnou úlohu jedinečného a často také jediného dopravního prostředku na krátkých i dlouhých trasách. *Maršrutky* se vyznačují značně flexibilním jízdním řádem i častými změnami trasy – řidiče zajímá hlavně to, aby všechna místa ve voze byla pokud možno obsazená. Zastaví proto komukoli a kdekoli. Přesvědčujeme se o tom i na naší tříhodinové cestě z Ivano-Frankovsku do Verchovyny.

Kultura cestování je na Ukrajině poněkud odlišná, a tak stopadesátikilometrovou trasu po rozbitých horských silnicích musí třeba vestoje vydržet i žena v pokročilém stupni těhotenství, aniž by si jí kterýkoli z okolosedících mužů byl jen všiml, natož pustil sednout. Větší štěstí mají ti, na které zbyla sedadla nebo alespoň dřevěné rybářské stoličky, které tu jsou jakousi improvizovanou formou „přistavků“ v divadlech. Řidič miniaturní sedátka rozloží do uličky, a počet sedících pasažérů se tak rázem zvětší o další dva nebo tři. To už je ale *maršrutka* – v našem případě staříčky mercedes – po střechu nacpaná a s některými horskými úseky má co dělat. Několikrát se v kopci i úplně zastaví. Nakonec se ale překulí přes horské sedlo a doklouzá dolů do Verchovyny.

Místní autobusový „terminál“

je až překvapivě živý. *Maršrutky* z Verchovyny jezdí na všechny strany a co chvíli sem některá s charakteristicky chřaplavým drkotem dorazí. Rozhlížíme se po rušné (a vlastně jediné) ulici ve městě a hledáme ubytování. Verchovyna je turistickým střediskem, ale zahraniční návštěvníky tu příliš často nepotkáte. Místní zařízení vyhledávají převážně Ukrajinci. Tentokrát je to ovšem jinak – město zaplnili mladí lidé, členové YMCA ze všech koutů Ukrajiny, ale i ze zahraničí. Kromě naší české skupinky dorazili i ymkaři z Kanady, USA nebo ze Švédska.

YMCA na rozcestí

Prostranství před krásným verchovynským divadlem zaplnilo nové pódium a lavičky. U pódia stojí velký dřevěný kompas. Je to symbol festivalu – má Ymce, a nejen té ukrajinské, ukázat cestu, kterou se bude v budoucnu ubírat. Každý ze čtyř festivalových dní se zaměřuje na jedno z písmen obsažených v názvu YMCA – „Young Men’s Christian Association“ (tedy postupně: „mláď“, „člověk“, „křesťanství“ a „asociace“ – zde myšleno jako prostor k diskusi). Ze si YMCA na Ukrajině potře-

buje pořádně rozmyslet, kam chce vlastně jít, je pochopitelné. Ukrajinské podmínky nejsou pro práci neziskové organizace právě standardní – země je ve stavu trvalé politické nejistoty a letos na podzim ji čekají předčasné volby. Svobodný není ani boj YMCA o mediální pozornost – ve státní ukrajinské televizi a rozhlasu je totiž naprosto obvyklým jevem několikanásobná cenzura. A konečně – snadné není ani vypořádat se se sociálními podmínkami. Osmačtyřicetmiliónová Ukrajina je zemí, která je na tom v rámci Evropy vůbec nejhůř co do postižení nemocí AIDS. Prevence této choroby se už také stala jedním z ústředních témat

aktivit ukrajinské Ymky. Další problémy jen namátkou – alkoholismus obyvatel, narkomanie, ekologická zátěž ze sovětské minulosti (havárie jaderné elektrárny Černobyl v roce 1986, apod.). Řeklo by se tedy, že ukrajinská Ymka neví, do čeho se pustit dřív. Skutečně je úspěšná, rozšiřuje se a na dvou úrovních teď spravuje 26 lokálních a 13 regionálních organizací. Dětem a teenagerům se snaží nabízet široké spektrum aktivit, od divadelních a tanečních kroužků, přes jazykové kurzy až po výuku bojových umění a skautingu. V jednotlivých bodech programu se proto mluví o tom, jak se úspěšně dostat do povědomí veřejnosti i médií, jak má vypadat správný ymkařský vedoucí a jak mají vlastně vypadat řídicí orgány YMCA, aby byly efektivní, akceschopné a byly motorem Ymky, a ne její brzdou.

Jinde zase ukrajinští lektori učí festivalové osazenstvo, jak kreativně hrát divadlo nebo co nového se ještě dá objevit v prověřeném ymkařském vynálezu – TenSingu (TenSing = netradiční sborový zpěv s rock-popovou kapelou. Dnes má asi 40 000 členů v celé Evropě). Když už je ale všeho toho přemýšlení o budoucnosti až příliš, je čas provětrat si hlavu. Výbornou příležitostí k tomu je výstup na vrchol Pop-Ivan. Druhá nejvyšší hora Ukrajiny se tyčí nad Verchovynou a ráno se její špička ztrácí v mlze. Kolem poledne už jsme ale na hřebenu, je jasno, a můžeme se potichu dívat dolů do hlubokých karpatských údolí. Tady, ve dvoutisícové výšce si člověk chce nechtě uvědomit, proč je ve zkratce YMCA ono třetí písmeno, tady ztrácejí význam všechny organizační či technické dimenze Ymky a funguje tu jiná – ta duchovní. (Myslím, že tak to mysleli

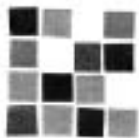
i organizátoři, když nás na tuhle celodenní túru v šest hodin ráno vyháněli).

Ale z nebeských výšin zpátky do reality festivalového dne. Ukrajinci dokáží s neuvěřitelnou pečlivostí nazkoušet mnohahodinová pásma nabitá tanečními vstupy, divadelními skeči i živými koncerty. Každý festivalový večer se tak svým uměním prezentují všechny přítomné ukrajinské Ymky. Je nepřehlédnutelné a zajímavé, jak se tu duch YMCA mísí s novodobým ukrajinským nacionalismem. Všechna vystoupení jsou vlastně do jisté míry oslavou mladé ukrajinské republiky, nezávislé teprve od roku 1991. Technohudbu tak střídá karpatská dechovka, breakdance se mísí s kozáčkem, a to všechno zabalené v národních ukrajinských barvách – žluté a světle modré – ze kterých jsou ušité jak kostýmy účinkujících, tak i opona na pozadí jeviště.

Nelze nepřipomenout, že to byla mezi jinými právě česká YMCA, kdo se v roce 1992 na založení Ymky na Ukrajině podílel a kdo ji svými finančními i personálními silami od té doby v rámci takzvané Field Group Evropské aliance YMCA podporuje.

Ukrajinská YMCA dnes nemá na růžích ustláno, přes všechny problémy je ale životaschopná a prokazuje platnost myšlenky, se kterou kdysi do Kyjeva jeli vyslanci západních Ymek, mezi nimi i někdejší předseda YMCA v Československu Lubomír Drápal – tedy že s přesvědčením, nadšením a vírou, se YMCA dá znovu „zasít“ i tam, kde se ji desítky let snažil zadupat do země komunistický režim.

Vojtěch Berger
Foto J. V. Hynek

Seznamte se: Koala o.s.

představujeme

„Školákům chce Koala ukázat i jiné možnosti využití volného času, než je vysedávání před monitorem nebo – v ještě horším případě – v městských hernách,“ napsala před čtyřmi lety Jana Šrámková v Deníku Jablonecka v článku nazvaném Koala chce děti vrátit do přírody. Upozornila jím tehdy na vznik malého regionálního sdružení, které si pro svůj emblém zvolilo jedno z nejznámějších australských zvířat. „Děti mají toto zvířátko rádi a pro nás je symbolem čistoty a živé přírody,“ vysvětluje důvod výběru předseda občanského sdružení Koala Jiří Strnad.

Nepříliš početný spolek (v současné době má tři řádné členy a desítku externistů) působí v Libereckém a nově též v Ústeckém kraji, který si vyhlédl pro svá táboření. Koala vznikla

16.července 2003. Pět kamarádů se rozhodlo, že pomohou dětem dostávat se do přírody a nenechají je „pohltnout trendem dnešní doby“, čímž měli na mysli hlavně rozsvícené obrazovky televizí, osobních počítačů, nebo dokonce mámivě poblíkávání herních automatů. Hnacím motorem sdružení se nakonec stal již zmíněný Jiří Strnad, prvním místopředsedou Viktor Zajíček a druhý místopředsednický post nyní zaujala předsedova žena Jiřina.

Koala ve svých začátcích pořá-

dala výlety do přírody. „Snažili jsme se je mít každý měsíc a dávalo se nám to. Fotky z akcí jsme zveřejnili na internetu. Po prvním roce jsme se spojili s kamarády z Jaroměře a uspořádali společně tábor kde bylo asi třicet dětí a který se povedl,“ vzpomíná šéf sdružení. V dalším roce se Koala již pokusila o svůj samostatný tábor laděný v duchu příběhů o Harry Potterovi. I tento tábor ve Slavhosticích u Jičína měl úspěch, dodává Jiří Strnad. Spolu s akcí Bozkovské jeskyně pokládá „potterovský“ tábor za dosud nejvydařenější podniky Koaly.

Kontaktní adresa:

Koala, občanské sdružení

Novoveská 63
466 01 Jablonec nad Nisou
www.koala-os.net,
info@koala-os.net

Předseda sdružení:

Jiří Strnad

Tel.: 777214846

V loňském roce sdružení jako takové tábor neuspořádalo, ale děti, které o něj projevíly zájem, poslalo vedení Koaly se svými spolupracovníky do Slavhostic. „I loni se tam dětem líbilo a chtějí jet i na další tábory, které budeme pořádat,“ podotýká Jiří Strnad. Podle něj budou děti bohužel muset letos tábor Koaly oželet, ale od příštího roku má sdružení předběžně domluvené tábořiště v Krásném Poli na Děčínsku. „Jedná se o pilotní projekt našeho sdružení, ve kterém chceme každý rok pokračovat. Výlety, které jsme dříve dělali, jsme prozatím odsunuli do pozadí, ale v budoucnosti bychom rádi i v této aktivitě pokračovali,“ plánuje šéf jabloneckého spolku. Těžiště jeho činnosti vidí právě v pořádání

dobrych táborů pro děti nejrůznějšího věku, a to včetně mládeže z dětských domovů. Sdružení se podle Jiřího Strnada nyní snaží přesvědčit ředitele vybraných dětských domovů, aby zkusili spolupráci s Koalou, a ona mohla i tyto „jejich“ děti začlenit mezi děti z rodin.

Největší oporou Koaly je firma Jablotron, která zmíněné občanské sdružení sponzorsky podporuje. „Výši darů každým rokem zvyšují, a tím nám projevují důvěru,“ poznamenává Jiří Strnad. Dalším, kdo spolek s australským medvídkem ve znaku materiálně pomohl a napříště hodlá pomoci i finančně, je podle něj nadace Preciosa. A jaký je vztah Koaly k jiným juniorským organizacím? „Vstup do České rady dětí a mládeže byl pro nás velkou výhrou a úspěchem, protože máme o starost méně vzhledem k pojištění. Velice rádi čteme také zpravodaj ČRDM Archa, protože se z něj dozvíme nové nápady a podněty. Naši další spolčenou organizací je Mallorn o.s. – jeho předseda Jan Kutý nás školil z bezpečnosti práce při činnosti s dětmi a mládeží,“ říká šéf Koaly. Soudí, že rychlejší „rozjezd“ spolku komplikuje například nedůvěřivost některých rodičů a občas i problémy s tím, jak přesvědčit úředníky o důležitosti jim předkládaného projektu

– což má pak za následek brzdu v podobě nedostatku financí. „Pronájmy jsou vysoké a když bychom chtěli udělat tábor co nejlepší, bylo by k tomu potřeba buď víc sponzorů, dotací, grantů, anebo by tábor byl dost drahý,

takže by rodiče byli odrazeni jeho cenou. Chceme ji držet „při zemi“. Naše představa ceny tábora pro příští rok je 2900 korun na dítě, ale těžko říci, jestli to bude stačit

na pokrytí nákladů,“ uvažuje nad plány do budoucna předseda občanského sdružení Koala.

-maj-
foto archiv Koaly

„Koala“ chce děti vrátit do přírody

(Deník Jablonecka)

Jablonec n. N. - Vrátit dětem zájem o přírodu je jedním z cílů nově vzniklého jabloneckého Občanského sdružení Koala. To bylo Ministerstvem vnitra České republiky oficiálně schváleno 16. července letošního roku.

„Baví mě práce s dětmi, a tak jsme se s dvěma kamarády rozhodli založit sdružení,“ říká předseda Koaly Jiří Strnad. Sdružení má v plánu nejen pořádat dětské tábory, ale chce se věnovat i ekologii a protidrogové prevenci. V počátcích se sdružení chystá oslovit vedení Chráněné krajinné oblasti Jizerské hory a Krkonoše, případně se na spolupráci dohodnout s městem Jablonec. „Od města nežádáme podporu ve formě dotací, ale očekáváme spolupráci, při které by naši členové mohli po dohodě pečovat o některé lokality,“ vysvětluje Strnad. V začátcích bude činnost zatím jakýmsi přespolním během, protože sdružení nevládní žádnou klubovnu. Členy chce Koala získat z řad školáků, nejlépe osmi až čtrnáctiletých. Do budoucna jsou v plánu také dívčí oddíly, pro které ale zatím chybí šikovná instruktorka. Noví členové zaplatí pouze symbolický roční příspěvek, jenž by měl pokrýt alespoň část provozních nákladů.

„Naši náplní budou kromě sportovních akcí i ekologické aktivity,“ uvádí dále předseda sdružení. Výlety do přírody mají být spojené s jejím poznáváním a ochranou. Program je trošku podobný skautské činnosti, ale inspiraci členové sdružení čerpali z podobné organizace, která s dobrými výsledky funguje v Praze.

Po dlouhých debatách si sdružení dalo název Koala právě proto, že medvídek symbolizuje čistou přírodu a je mezi dětmi oblíbený.

Školákům chce Koala ukázat i jiné možnosti využívání volného času, než je vysedávání před monitorem, nebo ještě v horším případě v městských hernách.

Jana Šrámková

Ze Zámečku je puberták

Samizdatový začátek

Zámeček začínal vlastně jako samizdat. Když jsme se v roce 1997 pustili do vydávání časopisu pro dětské domovy, netušili jsme, že místo u dětí skončí v mnoha případech v trezorech ředitelů. „Co když si tam děti přečtou, že v dalších domovech mají jiná pravidla než u nás? A co když do Zámečku napíší nějakou stížnost?“ Takhle se asi ptali mnozí ředitelé v době, kdy byla v kurzu hlavně podpora postižených dětí a to, že za vysokými zdmi ústavů žijí i zdravé děti bez rodičů, ještě nikoho moc nezajímalo.

O tři roky později

Kolem roku 2000 už se bariéry prolomily. Děti Zámeček bez problémů dostávaly a začaly do něj přispívat. Stal se jejich kamarádem. Zároveň přišly finanční problémy, takže se z měsíčníku stal čtvrtletník. Naštěstí ne na dlouho.

Co mi Zámeček dal

„Když jsem napsala svůj první článek do Zámečku, ani jsme nevěřila tomu, že mi ho otisknou. Ale když jsem ho viděla na vlastní oči v časopise, kterej čte spousta lidí, byla jsem na sebe pyšná.

Dnes už mám článek v každém čísle. Díky Zámečku jsem našla nové přátele, naučila jsem se lépe psát a také jezdím na plno akcí, které redakce organizuje. Také jsem Zámečku vděčná, že mě vzal na Nejlepší koncert do Kolína, kde jsem poznala člověka, kterej se jen přetvaroval a já se tak naučila nevěřit všemu.

Momentálně je Zámeček můj nejlepší kamarád, jelikož do něj můžu vždycky napsat, co mě trápí, moje pocity, příběhy a všechno, co mě napadne. Taký vím, že mě nikdy nepodrazí, že není falešnej a zlej, jako spousta z nás.“

Nikola Kutilová, DD Hora Svaté Kateřiny

Dětská redakce Zámečku na víkendovém setkání v květnu 2007 v Praze

Nadace Terezy Maxové

V roce 2001 se hlavním partnerem časopisu stala Nadace Terezy Maxové, která jej podporuje až do dnešních dní. Postupně jsme mohli vylepšit papír, grafiku i „tloušťku“ časopisu. Redakce začala pořádat první akce pro děti a zároveň sjednotila další organizace i nadace, které pro domovy pracují. Některé z nich začaly časopis podporovat finančně, jiné přidaly ruku k dílu při tvorbě článků a jednotlivých témat.

Dětská redakce

Hlavní zvrat nastal v roce 2004, kdy jsme vytvořili dětskou redakci. Většinu časopisu od té doby už tvořili dospělí, ale šikovní autoři z jednotlivých domovů. Jejich šéfem se stal Miloš Nguyen z DD Krásná Lípa. Zámeček je od té doby plný zpráv z domovů, reportáží ze zajímavých akcí DD, anket na ožehavá témata i dětských pří-

Časopis pro dětské domovy Zámeček vydává občanské sdružení Duha Zámeček.

Jeho vydávání podporují jako hlavní partneři:

Nadace Terezy Maxové
MŠMT ČR

Nadace Educa

Nadační fond manželů Livie a Václava Klausových

Nadace ČEZ

Vydávání Zámečku je možné podpořit také zasláním

dárcovské SMS ve tvaru DMS

DUHAZAMECEK na číslo 87 777.

(Cena zprávy je 30,- Kč, Zámeček z ní získá 27,- Kč)

běhů. Ty patří spolu s básnickou tvorbou dětí k nejoblíbenějším.

Pubertácké manýry

Zámeček začal dorůstat do puberty a už ho nebavilo psát jen o tom, jak je vše dobré a hezké. Čas od času přišel do redakce kritický článek nebo dopis a po jeho zveřejnění dostal autor ve svém domově „za vyučenou“. Treba jako šéfredaktor dětské redakce Miloš, který poukázal na vytvoření protizákonných „výchovných skupin“ ve svém domově. Ihned po zveřejnění článku dostal v domově důtku za poškození dobrého jména domova! Brzy se ale do případu zapojilo ministerstvo školství i úřad ombudsmana a za pár měsíců už byly skupiny v Krásné Lípě zrušeny...

V tu chvíli jsme si uvědomili, že Zámeček je nejen našim koníčkem, ale že má fakt smysl...

Vladislav Sobol – Flák,
šéfredaktor Zámečku
www.zamecek.net

Kurzy v Německu

– a navíc za pár kaček (nebo EUR)

Vedete turistický oddíl, hrajete s dětmi divadlo, vychováváte mladé záchranáře nebo vymyslíte program pro kluky a holky v místním komunitním centru? Nebo se nějakým jiným způsobem ve volném čase věnujete dětem a mládeži?

Pokud ano, tak jste už možná někdy narazili na inzerát na seminář, jehož téma by vám pomohlo zpestřit vaši práci. Nebo jste dostali od zahraničních partnerů pozvánku na kurz spojený s výměnou zkušeností. Potud ještě běžný příběh. Dále to pokračuje tak, že se podíváte na cenu kurzu a protočí se vám panenky. Protože když se věnujete mládeži ve svém volném čase a „za svoje“, obvykle si nemůžete dovolit investovat tisíce ani do toho úplně nejzajímavějšího kurzu v celé střední Evropě. Ale přinejmenším pro vás, kdo jste si vyhlédli svůj kurz snů v Německu, je tu záchrana v podobě proplacení celých 80% účastnického poplatku.

Můžete se totiž obrátit na TANDEM – Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže. Na jednoduchém formuláři vysvětlíte, proč a jakého semináře nebo kurzu se chcete zúčastnit. Necháte si vaši organizaci vystavit potvrzení o vaší práci s mládeží. A předběžně se na kurz přihlásíte. Pak už jen tohle pošlete do Tandemu a další komunikace už probíhá přímo mezi Tandemem a organizátory vámi vysněného kurzu. Tandem už vám pak jen sdělí „Klaplo to!“ a vy budete moci na školení vyrazit.

Škála témat seminářů a kurzů, které je možno za pomoci grantu od Tandemu absolvovat, je skutečně široká. Nemusí se jednat jen o kurzy, které mají už v názvu spojení „volnočasová pedagogika“. Proto neváhejte a podejte si žádost, ať vás láká kurz žonglování, divadelní pedagogiky, e-komunikace pro mladé nebo třeba mediace konfliktů.

Na stránkách Tandemu najdete nejen podrobné informace k podání žádosti o grant a formulář žádosti ke stažení. Kromě toho zde najdete i tipy na německé vzdělávací instituce pořádající široké spektrum vzdělávacích kurzů. Neváhejte a zažádejte si o podporu včas. I na rok 2007 jsou v rozpočtu programu „Vzdělávání“ ještě finance.

Podrobnosti k programu „Vzdělávání“ najdete na stránkách Tandemu:

<http://tandem.adam.cz/vzdelavani>

Zajímá vás mezinárodní spolupráce, ale program „Vzdělávání“ není pro vás to pravé? Na stránkách Tandemu (<http://tandem.adam.cz>) si určitě vyberete nějakou jinou nabídku.

Pište a volejte:

Petr Vaněk

pracovník Tandemu pro mimoškolní oblast
vanekpe@tandem.zcu.cz, 377 634 757

Koordinační centrum česko-německých výměn mládeže TANDEM

Sedláčkova 31, 306 14 Plzeň

Hnutí GO! slaví 10 let

Hnutí GO! si připomene své jubileum konferencí ScholiGO!

Občanské sdružení Hnutí GO!, náležící k ČRDM, letos slaví 10 let od svého založení. Jubileum si chce připomenout konferencí ScholiGO!, odborným setkáním na univerzitním pracovišti v Olomouci, s pedagogy i těmi budoucími (studenty), dobrovolníky... Za těch 10 let jsme nastrádali, vyzkoušeli a ověřili metodu zážitkové pedagogiky pro středoškoláky; vzniklo již více než deset diplomových prací, především ve spolupráci s FTK UP v Olomouci. Školíme dobrovolníky i učitele a každým rokem projde našimi kurzy v první dekádě zříti přes 150 studentů.

Radek Kobza, předseda o.s. Hnutí GO!

Výměna zkušeností
o zážitkové pedagogice
při práci s mládeží

ScholiGO!

Termin:
23.11.2007

Místo konání:
Fakulta tělesné kultury Univerzity Palackého Olomouc

Pořádá Hnutí GO! o.s.
ve spolupráci s Katedrou rekreologie FTK UP Olomouc

Více informací informace:
www.hnuti-go.cz/scholiGO!
e-mail: info@hnuti-go.cz
mobil: 777 699 567 (Karel Štef)

Konference je určena:
všem zájemcům z řad pedagogů, studentů,
lektorů volnočasových aktivit
a dobrovolníků mládežnických organizací

Čeští pathfinderi na Camporee

Na přelomu července a srpna, přesněji 25. 7.

– 7. 8. 2007, reprezentovalo několik desítek členů Klubu Pathfinder po dvanáct dní Českou republiku na mezinárodním Camporee ve Francii. Co je to camporee a pro koho je? Je to setkání chlapců a děvčat, pathfinderů ve věku 11 – 17 let z celé Evropy. Klub Pathfinder ho pořádá obvykle po pěti letech. Co z toho vyplývá? Že jde o událost, kterou mají správné holky a kluci šanci prožít pouze jednou za život.

Prvním cílem se stává proslulý zámek Versailles, důležité místo francouzské historie. Někteří obdivovali krásy interiéru – sály, stropy, sochy, obrazy, okna, lustry nebo také japonské foťáčky, jiní se zase procházeli po kolonádách v zámeckých zahradách, nebo se osvěžovali poblíž nádherných fontán... Pak jsme vzali útokem Muzeum letectví a kosmonautiky.

PONDĚLÍ 30. 7. Budíček byl brzo, vydali jsme se totiž objevovat krásy Paříže a okolí řeky Seiny, po které jsme pluli výletní lodí od památky k památce.

ÚTERÝ 31. 7. Světlo se skládá z více barev a svět je rozmanitý. Takové bylo téma ranního zamyšlení. A tady na Camporee je ta rozmanitost a různorodost hodně patrná. Každý má jinou kulturu, jinak křičí, jiným způsobem se raduje, věci dělá jinak, dokonce jí i jiné jídlo nebo říká jiné myšlenky, všichni jsme prostě originál, a proto je to na tom světě tak hezké a zajímavé. Každý národ má také jiné workshopy, a ty byly právě dneska na programu.

STŘEDA 1. 8. Dnes (mimo jiné) proběhla mezinárodní večere – každý jsme dostali lístek, se kterým jsme se mohli najíst u delegace, kterou jsme si vybrali. K ochutnání byla italská pizza, švýcarské raclette nebo také slovenské halušky...

ČTVRTEK 2. 8. Slavilo se sté výročí Pathfinderů a zároveň de-

sáté výročí EUD Camporee. Sice trošku poprchávalo, ale nálada byla *suprová*.

PÁTEK 3. 8. Obloha je modrá, jak z plátna impresionisty. Dnes si pod ní trochu zafuníme. Startuje orientační běh, malý maraton, turnaj v kopané a odbíjené. Reprezentanti česko-slovenských barev si doběhli až na stupně vítězů... „Kdo neskáče, není Čech – hop, hop, hop!“ Slovenskóóó, Slovenskóóó...“

SOBOTA 4. 8. Večer národů – Po úvodním defilé vlajek všech delegací se rozjel program. Příspěvky byly nápadité i prostinké. Neutuchající bylo povzbuzování a skandování dle národní příslušnosti. Chvillemi jsme si připadali jak v kotli fotbalového stadionu.

NEDĚLE 5. 8. Těch dvanáct dnů uteklo jako voda, ani si člověk nestačil uvědomit, jak to letí, a je tu konec! Byla to šílená smršť událostí, zážitků, dojmů... Tato záplava kulminovala ve večerním slavnostním zakončení celého Camporee 2007. No, bylo to zvláštní... šťastné, veselé, radostné, smutné, dojemné... co vám budeme povídat... Každopádně už teď víme, že se do našich životů zapsalo camporee jako jeden obrovský, bohatý zážitek, ovšem – z velké části nepřenositelný, neopakovatelný, jedinečný – a v tom je asi právě jeho kouzlo!

Zpravodajství z Camporee 2007:
Vikina a Ríša Vlachovi,
Petra Stehlíková a Karel Bušta
(red. kráceno); foto David Čančík
<http://camporee.pathfinder.cz>

Camporee 2007 probíhalo v jezdeckém areálu ve městě Fontainebleau asi 50 km jižně od Paříže, v příjemném prostředí lesoparku.

ČTVRTEK 26. 7. Čekali nás postavit naše česko-moravské tábořiště. Hangár nám dal docela zabrat a zapojit jsme se museli všichni, nicméně odpoledne už jsme měli příležitost se seznámat s ostatními účastníky, nebo si třeba zahrát fotbal či volejbal.

PÁTEK 27. 7. Hurá na výlet!

Tomíci putovali i v zahraničí

Výprava poděbradských tomíků do Julských Alp

My, tomíci z Poděbrad, Odřepes a Dlouhopolska, jsme již podruhé podlehlí volání dalek a po loňské vydařené výpravě do Rumunska jsme zamířili tentokrát do Slovinska. Navštívili jsme Julské Alpy, kraj vápencových štítů, překrásných údolí, veselých ovcí a ptáků loudících něco k jídlu.

Pod hory jsme dorazili 16. července a hned druhý den ráno se náš plán přechodu hor rozplynul jako pára nad ešusem. Jeden z členů výpravy dostal horečku. Musel zůstat dole v kempu. Ostatní vyráželi alespoň na přilehlé vrcholy... Špičkové počasí nám vydrželo po celé dva týdny, protože jsme si ho s předstihem objednali na

ústředí Asociace TOM.

Na nejvyšším vrcholu Julských Alp Triglavu (2864 m) jsme stanuli, ale davu lidí společně s prodávčem piva a limonády nás tam příliš neuchvátily. Větší zážitky tak máme z nižších, ale zato méně navštěvovaných míst, jako je třeba Jalovec (2645 m), nejkrásnější hora Slovinska, nebo Mala Mojstrovka (2332 m) s pěknou ferratou či Prisojnik (2547 m) nebo také Kanjavec (2568 m).

Všem se nám výprava moc líbila a 31. července jsme se špinaví, hladoví a plní zážitků vrátili domů.

*Tadeáš Klaban
TOM Robinsoni, Poděbrady*

TOM Pawnee na Korsice

Cestu expedičního typu kolem francouzského ostrova Korsiky podnikl TOM Pawnee ve dnech 30. 6. až 13. 7. 2007. Akce se zúčastnilo 35 členů oddílu i správců TOMů, včetně 5 dětí předškolního věku.

Najeli jsme kolem 3500 km, nachodili něco kolem 100 km, naplavali nějakou tu desítku metrů a nedobrovolně vypili alespoň litr slané vody na osobu, který jsme pak v horách poctivě vypotili zpět.

Čas příprav

Když někdo loni pod Triglavem řekl, že příští expedička oddílu bude na Korsiku, moc jsem tomu nevěřil. Znovu se ale potvrdilo, že bláznovství vítězí nad nudou a šedí běžných dnů...

3. 7. – Porto

Odpoledne všichni hromadně dovádíme na pláži, smáčíme svá již zarudlá těla v mořské vodě, šnorchlujeme, fotografujeme – prostě pohodička. Plážoví „po-

valeči“ si nemohou vynachválit usínání za zvuku příboje.

9. 7. – Bonifacio

Bonifacio musí okouzlit každého romantika, obrovská křídová skála, na které trůní město, obehnané hradbami.

Když trochu přivřete oči, musíte vidět korzářské flotily pod ním, kouřící děla, šňůry útočících pirátů a taky statečné obránce, kteří se bránili i takovým způsobem, že po útočnicích házeli zapáchající sýry. V úzkých uličkách by fotograf mohl strávit celé týdny a pořád by měl co objevovat.

10. 7. – Pobřežím k Bastii

Korsičtí piráti nesnesli naši přítomnost a ukradli nám vlajku. Naštěstí jim vypadl plán cesty k jejich pevnosti za městem. Mini-Pawnee piráti vyrazí získat vlajku zpět. Je silný vítr. Vlny jsou obrovské a jeskyně je zaplavena. Na obzoru se houpá pirátská loď. „Nemohou přistát kvůli vlnám,“ říká pirát Jantar. Tu si malá pirátka Anetka všimla naší vlajky na jednom z pevnostních objektů. Provedli jsme frontální útok a našli nejen naši vlajku, ale i pirátský poklad, který celý zabavujeme a hrozíme na loď pirátům, kteří mohou jen nečinně přihlížet...

*Úryvky z Thomasova deníku,
TOM Pawnee*

*– Bystřice pod Hostýnem
<http://www.pawnee.cz>*

Táborové perpetuum foglarovců

Letos byl tábor Bobří stopy organizovaný Sdružením přátel Jaroslava Foglara – SPJF v lokalitě Těšnov (asi 20 km od Liberce) docela zvláštní. Nemám tím na mysli to, že jsme poprvé tábořili na stejném místě jako loni, ani fakt, že byl nejdelší v historii naší party. Zajímavá byla táborová hra, která konečně navazovala na hru celoroční – totiž Perpetuum – a byla tak plná továren a strojů, což se k přírodě a týpi zdánlivě nehodilo. Nejvýstřednější ale byl počet účastníků – kluků a holek jelo totiž na tábor jenom osm, a dosáhli jsme tak nejnižšího počtu na všech letních táborech s Bobří stopou. Že to ale nebylo na škodu, pochopíte z následujících řádků.

Původně měl být tábor všeho všudy na 15 dnů, ale 100. narozeniny Jaroslava Foglara prostě nebylo možno zmeškat na cestě do Brna na sraz či ve spacáku na podlaze klubovny. Kluci z 327. KBS Jestřábí z Čerekvice připravili slavnostní oheň a tábor započal o den dřív, tj. 6. července. Bohužel bez Drobka, která se nechala zmást zmateným Čápem a jeho ještě zmatenější zprávou stran odjezdu z Brna.

V přítomnosti stavěčkářů tábora, čtyř vedoucích a sedmi táborníků tak za soumraku vzplála voňavá pagoda ze smrků a borovic a snad každý z nás zaletěl svojí myslí při prvních tónech Rychlých šípů a Modlitby někde do minulosti, do chvíle, kdy poprvé otevíral stránky některé z Jestřábových knih – podle věku každého z nás buď zažloutlé, pracně získané, nebo bělavě svítící novotou či naopak zděděné po předchozí generaci čtenářů. A pak zašel v myšlenkách ještě dále, sto roků proti proudu času, do chvíle,

kdy se 6. července 1907 narodil Jaroslav Foglar-Jestřáb, člověk, díky němuž jsme se všichni sešli a kterému vdčíme za mnohé ve svém životě.

Jestřáb (tentokrát náš, brněnský) připravil soutěž k ohni, která prověřila znalce Foglarova díla a skončila vlastně až masovou hrou – sbíráním kartiček „ulčovek“ následující den, po prozpívání noci a poněkud pozdním budičku. Ale když je ten tábor o den delší...

Již odpoledne se strhla první hra tábora – takzvaná hra rozdělovací. Účastníci museli plnit řadu dovedností, souvisejících s komiksem Perpetuum (otiskovaným v Klubovním hlasateli SPJF v průběhu roku), který se prolínal celou dlouhodobou hrou. Zlatým hřebem byla disciplína, při níž se převlékali za někoho z klubu Zatopené jeskyně tak, aby bylo přestrojení co nejvěrnější.

Večer byli účastníci rozděleni do dvou družin – Křivé komíny ve žluté barvě reprezentovali Svišťové 1 a 2, Drobek a Frank, Rezavá lokomotiva sestávala z Ohičiho, Kawi, Wapiho a Zásuvky. Z příběhů čtených na pokračování se brzy dozvěděli, že hoch Ríša se vydal na vlastní pěst pátrat po osmé části vynálezu do továrny, načež záhy zmizel. Policie je v hledání bezradná, a tak jest úkolem našich táborníků – coby zbývajících členů klubu – Ríšu najít a zachránit.

Netrvalo dlouho a táborníci zjistili, že dobrodružství se bude odehrávat v podivné zemi za továrnou – vytěžené krátery, rozrytá země, obnažené skalky a koryta ponorných řek se mísily se zbytky úzkokolejných drážek, pobořenými zdmi a betonovými kryty nejen v příběhu a našich představách, ale také na rozměrném modelu, který se ukrýval v samostatném

týpi. Do toho směli táborníci vstoupit pouze jednou denně, na večer při postupu po plánu, kdy za pracně vydobyté centimetry rezné nitě postupovali od jednoho podezřelého místa ke druhému a hledali stopy po Ríšovi. Těch bylo celkem devět a teprve jejich důmyslným propojením bylo možno odhalit místo, kam jejich kamarád pod vlivem sestaveného přístroje odešel...

Jiří Kalina – Čáp

„Děti, ale vážně už buďte zticha. Veverky, zajáci, sojky, jezevci, doupraáci, hýlové, srnečky, divoká prasátka, mufloni, ti všichni právě teď sledují 359. pokračování seriálu Dům v růžové zahradě!“

Kresba: Táborový humor Jiřího Choura

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v září 2007
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

Foto na přední obálce: Sdružení přátel Jaroslava Foglara, Zdeněk Šmída, Martin Kříž;
foto na zadní obálce: EDIE, Kristýna Makovcová, Michala K. Rocmanová, Dětská tisková agentura, Michal Kubík, INEX-SDA

Každý člověk je jedinečná lidská bytost a každý má stejná práva. Hezké, co? Možná na papíře, ale co ve skutečnosti? Měříš všem stejným metrem, přijde ti něco normální a něco divné? U čeho si řekneš: tohle беру a tohle ne? V čem jsi jiný než ti druzí? Zkus to sdělit nám a polemizuj s ostatními!

Natoč, nafot' či poskládej koláž dvou protichůdných pohledů na sebe, lidi či svět.

Co je pro tebe IN a co je OUT? Kouřit? Jíst maso? Mít hysteráka? Poslouchat dechovku? Sbírat záby? Nebo něco jiného...? Najdi to své pro (IN) a proti (OUT) a vyhraž super ceny.

Soutěžit můžete ve třech kategoriích

- Krátké video – délka trvání cca 1 minuta (maximálně 90 sekund)
- Fotografie – dvojice fotografií IN-OUT
- Koláž – dvojice děl IN-OUT

Soutěžní příspěvky musí naplňovat téma tvorby a musí být autorským originálem (nelze se zúčastnit s převzatým reklamním videem, fotografiemi staženými z webu apod.). Pokud se vám oba pohledy podaří dostat do jedné fotografie či koláže, nahrajte ji do obou částí.

Tvůrci soutěže si vyhrazují právo odstranit případné nevhodné soutěžní příspěvky, příspěvky neoriginální nebo nesplňující zadané téma.

Vyhraďte zajímavé ceny

Díla budou hodnocena návštěvníky stránek. Ta nejlepší budou odměněna zajímavými cenami, jako jsou kapesní videokamery, webové kamery a další. V každé kategorii bude navíc vylosováno a odměněno jedno dílo! Výjimečně zdařilé dílo bude odměněno zvláštní cenou poroty!

První kolo soutěže trvá od 1. září do 15. října 2007. Poté bude pravděpodobně vyhlášeno kolo druhé, v tuto chvíli je však zatím jisté jen kolo první.

Jak na to?

Registrujte se na stránkách soutěže. Vyberte si kategorii, do které chcete svá díla přihlásit.

Pomocí jednoduchého formuláře vložte díla na stránky, nezapomeňte připojit povinný popis díla. Velikost jednotlivých děl není rozhodující, v případě potřeby budou automaticky zmenšena. Sledujte, jak návštěvníci stránek vaše dílo hodnotí a hodnotíte díla ostatních. Pošlete odkaz na web soutěže všem vašim známým a kamarádům, ať se také mohou zapojit a hodnotit. Po 15. říjnu sledujte stránky, kde se objeví vyhlášení vítězů. Výherci budou kontaktováni e-mailem do 14 dní od ukončení soutěže.

Doplnění pravidel

Oceněn může být pouze takový příspěvek, který splňuje výše uvedené parametry (tj. týká se tématu, je autorským dílem vkladatele, neporušuje zákony ČR a není jinak nevhodný svým obsahem) a je vložen v době trvání soutěže a byl minimálně 50x ohodnocen. Tato podmínka neplatí pro případnou cenu poroty a pro náhodně losované ceny. V případě shodného hodnocení má nárok na cenu autor toho příspěvku, který byl vícekrát hodnocen. Prioritu pro získání ceny při shodném bodovém ohodnocení a shodném počtu hodnocení získá cenu autor dříve vloženého příspěvku.

Projekt je pořádán ve spolupráci s www.n-joy.cz. Všechna soutěžní videa budou nahrávána přes tyto stránky, což znamená, že se zde budou také zobrazovat. Jejich tvůrci se tedy registrují zároveň na stránky soutěže i na www.n-joy.cz, pokud zde již nebyli registrováni dříve.

Ukaž, co je pro tebe

OUT

Ukaž, co je pro tebe

posílejte do 15.10.2007

video • fotky • koláže

www.nejsemout.cz

a vyhraž jednu z patnácti digitálních videokamer

každý žánr má svou rovnováhu N-JOY.CZ

Na 40 mladých lidí z Evropy, Středozeří a Blízkého východu se koncem srpna sjelo do Jindřichovic pod Smrkem, aby dokázali, že i když pocházejí z tak odlišného kulturního prostředí, dokáží spolu bez problémů komunikovat. Projekt COLOURFUL WORLD spoluorganizoval Program pro mládež Cena vévody z Edinburghu (EDIE); na snímku se představuje skupina z Jordánska.

Jsou tábory malé i velké, v lese i u vody. Každý má svou táborovou hru, každý je něčím jedinečný. Oranžový byl tábor oddílu Tuláci Mladých ochránců přírody v Keblově u Vlašimi. Oranžová byla táborová kuchyně, stany i sami táborníci. A na louce u lesa se právě stavěly koleje pro „oranžovou expres“... -kam-

Mezinárodní organizace mládeže „Kolping Jugend“ pořádá každým rokem setkání mladých lidí z různých koutů Evropy. Místa konání se samozřejmě střídají a letos se pořadatelství ujalo Kolpingovo dílo ČR. Téměř 60 mladých lidí, tentokrát výhradně ze zemí střední a východní Evropy, se v době od 29. 7. do 4. 8. 2007 sjelo do rekreačního zařízení Kolpingova díla ČR „Vyhlídka“ v Češkovících u Blanska. Jednalo se o mládež z Ukrajiny, Rumunska, Slovinska, Maďarska, Slovenska, Polska a ČR. Michael Kubík

V neděli 2. září 2007 večer skončil na Ovocném trhu, za velkého zájmu diváků, 4. Mezinárodní folklorní festival Pražský jarmark. V šesti dnech se Pražanům a zahraničním návštěvníkům Prahy představilo 15 souborů z Čech, Moravy a Slezska a 13 souborů ze zahraničí. Festival spolupřátalo Folklorní sdružení ČR.

Dušan Macháček

Přečtete si na www.adam.cz...

V Českém Krumlově proběhl v červenci 2007 za partnerské spolupráce Centra pro pomoc dětem a mládeži, o.p.s. Český Krumlov (CPDM, o.p.s.) a organizace INEX – Sdružení dobrovolných aktivit (INEX – SDA) mezinárodní workcamp s názvem „Together against Xenophobia“ (Společně proti xenofobii).

Kateřina Čechová, koordinátorka projektu
Vlastimil Kopeček, CPDM, o.p.s. Český Krumlov

Jedním z táborů, na které se jeli podívat pracovníci MŠMT spolu s redaktory ČRD M byl tábor Klubu Pathfinder v Raspenavě na severu Čech. -mr-

